

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

privind inadmisibilitatea recursului

Liubov Cujba împotriva Fabricii de Confecții „Ionel” Societate pe Acțiuni
(compensarea prejudiciului cauzat prin vătămarea sănătății)

împotriva deciziei din 25 martie 2025 a Curții de Apel Centru,

(Dosarul nr. 2ra-778/25

NR. PIGD 2-21112047-01-2ra-12052025)

Recursul a fost depus cu omiterea termenului de declarare.

Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. V. Holban)
Curtea de Apel Centru (jud. M. Anton, C. Roșca, D. Dulghieru)

21 ianuarie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul declarat de către avocatul Grigore Mocanu, în interesele recurenteii Liubov Cujba,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Ion Munteanu,

Gheorghe Stratulat, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 6 iulie 2022, Liubov Cujba, reprezentată de avocatul Vitalie Russu, a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Fabricii de Confecții „Ionel” Societate pe Acțiuni privind compensarea prejudiciului cauzat prin vătămarea sănătății.

2. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 3 aprilie 2023, s-a admis parțial acțiunea, s-a încasat din contul pârâtei în beneficiul reclamantei suma de 50000 lei cu titlu de prejudiciu moral, s-a încasat din contul pârâtei în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 100 lei, în rest cererea de chemare în judecată s-a respins ca neîntemeiată. La fel, s-a respins cererea SA „Ionel” privind excepția de tardivitate ca fiind invocată după faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare.

3. Prin decizia Curții de Apel Centru din 25 martie 2025 s-a respins apelul declarat de avocatul Andrei Starîi în interesele Elenei Cujba și s-a admis apelul declarat de SA „Ionel”, s-a casat hotărârea din 3 aprilie 2023 și s-a pronunțat o nouă hotărâre prin care cererea de chemare în judecată s-a respins ca neîntemeiată.

4. La 3 noiembrie, de către Grigore Mocanu în interesele recurenteii Liubov Cujba, a fost depusă o cerere de recurs împotriva deciziei din 25 martie 2025 prin care s-a solicitat casarea acesteia și menținerea în vigoare a hotărârii din 3 aprilie 2023, în subsidiar casarea deciziei și remiterea cauzei spre rejudecare într-un alt complet de judecată cu indicația expresă de a administra proba cu expertiza judiciară medico-legală pentru stabilirea legăturii de cauzalitate.

5. În motivarea recursului, referitor la termenul depunerii cererii de recurs, a fost invocat că după pronunțarea dispozitivului deciziei la 25 martie 2025, a fost depusă o cerere de emitere a deciziei integrale la 31 martie 2025. Ulterior, considerând că nu are niciun răspuns, la 27 mai 2025 a fost depusă o nouă cerere, la fel considerând că nu a primit niciun răspuns. La 13 septembrie 2025, Grigore Cujba, în interesele recurenteii Liubov Cujba ar fi făcut cunoștință cu decizia nr. 2a-3644/23 din 25 martie 2025. Respectiv, invocă faptul că anume la 13 septembrie 2025 a început a curge termenul de 2 luni pentru depunerea cererii de recurs împotriva deciziei instanței de apel.

6. La 23 decembrie 2025, SA „Ionel” a depus o referință prin care s-a solicitat declararea recursului ca fiind inadmisibil din motiv că ar fi fost depus în afara termenului de declarare a recursului.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

7. Art. 431 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.”

8. Art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel”.

9. Art. 433 alin. (1)-(2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (1);

a¹) recursul este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 429 alin. (5);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat;

e) problema juridică invocată în recurs nu este de o importanță fundamentală pentru dezvoltarea jurisprudenței;

f) recursul este vădit neîntemeiat.

(2) Recursul declarat în temeiul art. 432 alin. (1) lit. e) nu poate fi declarat inadmisibil în temeiul alin. (1) lit. e) din prezentul articol.”

10. Art.100 alin.(1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de chemare în judecată și actele de procedură se comunică participanților la proces și persoanelor interesate, contra semnătură, prin intermediul persoanei împuternicite, prin poștă, cu scrisoare recomandată și cu aviz de primire, prin intermediul biroului executorului judecătoresc, la adresa electronică indicată în cererea de chemare în judecată sau înregistrată prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, sau prin alte mijloace care să asigure transmiterea textului cuprins în act și confirmarea primirii lui, precum și prin delegație judiciară”.

11. Art. 110 din Codul de procedură civilă:

„Termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte”.

12. Art. 111 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Actele de procedură se efectuează în termenul prevăzut de lege. În cazul în care nu este stabilit prin lege, termenul de procedură se fixează de către instanța judecătorească. (2) Termenul de procedură se instituie prin indicarea unei date calendaristice, datei comunicării

actului de procedură, a unei perioade sau prin referire la un eveniment viitor și cert că se va produce. În ultimul caz, actul de procedură poate fi efectuat în decursul întregii perioade.”

13. Art. 113 din Codul de procedură civilă:

„Dreptul de a efectua actul de procedură încetează odată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanța de judecată. Nerespectarea termenului atrage după sine decăderea din dreptul de a efectua actul de procedură, dacă legea nu prevede altfel.”

14. Art.22 alin. (1), (3), (4) lit.c) și alin. (5) al Codului civil:

„(1) Se consideră notificare comunicarea unui act juridic sau a unei informații într-un scop juridic. (3) Notificarea produce efecte din momentul când ajunge la destinatar, cu excepția cazului în care aceasta prevede un efect întârziat. (4) Notificarea se consideră ajunsă la destinatar: c) în cazul unei notificări transmise prin poștă electronică sau prin alt mijloc de comunicare individuală, când poate fi accesată de către destinatar; sau (5) Notificarea se consideră că a ajuns la destinatar după îndeplinirea uneia dintre cerințele prevăzute la alin. (4), oricare dintre acestea este îndeplinită mai întâi”.

15. Art. 48 alin. (1) și (2) al Legii nr. 124 din 19 mai 2022 privind identificarea electronica și serviciile de încredere:

„(1) Dacă semnatarul sau creatorul sigiliului electronic și destinatarul documentului electronic nu au convenit altfel, momentul expedierii documentului electronic se consideră momentul intrării acestuia în sistemul informațional care nu este controlat de către semnatar sau creatorul sigiliului electronic ori de către intermediarul în circulația electronică a documentelor care expediază documentul electronic în numele semnatarului sau al creatorului sigiliului electronic.

(2) Dacă semnatarul sau creatorul sigiliului electronic și destinatarul documentului electronic nu au convenit altfel, momentul recepționării documentului electronic se consideră momentul intrării acestuia în sistemul informațional indicat de destinatar. În cazul în care destinatarul documentului electronic nu a indicat sistemul informațional respectiv, documentul electronic se consideră recepționat din momentul intrării acestuia în sistemul informațional al destinatarului, iar în cazul în care destinatarul nu dispune de un asemenea sistem – din momentul extragerii de către destinatar a documentului electronic din sistemul informațional prin care a fost transmis.”

16. Art. 75 alin. (4) din Codul de procedură civilă:

„(4) Actele procedurale efectuate de reprezentant în limitele împuternicirilor sale sînt obligatorii pentru persoana reprezentată în măsura în care ele ar fi fost efectuate de ea însăși. Culpă reprezentantului este echivalentă culpei părții.”

17. Art. 440 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

18. Până a purcede la verificarea argumentelor recursului, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție urmează să verifice dacă acesta a fost depus în termen.

19. În sensul art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul, în prezenta cauză, urma a fi declarat în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

20. Recurentul susține că termenul de recurs a început a curge la 13 septembrie 2025 când Grigore Cujba, în interesele lui Liubov Cujba, a făcut cunoștință cu decizia integrală.

21. Cu toate acestea, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție observă că avocatul Grigore Mocanu, în baza mandatului nr. 2103792 din 7 martie 2025, întocmit în conformitate cu Decizia coordonatorului Oficiului teritorial Chișinău al Consiliului Național pentru Asistență Juridică Garantată de Stat nr. 0323/ACC din 5 februarie 2025 (f.d. 175) a fost admis în proces în interesele lui Liubov Cujba. Avocatul Grigore Mocanu a participat și la ședința de judecată din 25 martie 2025 (f.d. 185-186).

22. În jurisprudența sa, Curtea Supremă de Justiție a tranșat deja faptul că din conținutul art. 100 alin. (1) din Codul de procedură civilă, rezultă că principalul criteriu după care se realizează comunicarea actelor de procedură este cel al asigurării eficiente a transmiterii textului cuprins în act și confirmarea primirii lui (*Decizia nr. [2ra-435/25](#), §23*).

23. Pentru ca o adresă electronică să poată servi în mod valid și eficient drept canal de comunicare procedurală între instanță și participantul la proces, este necesar ca aceasta cel puțin să fie să fie asumată personal de către partea care o indică în actele depuse la dosar. Numai în această condiție, comunicarea electronică, de una singură, poate fi considerată conformă art. 100 alin. (1) din Codul de procedură civilă, care permite transmiterea actelor de procedură la adresa electronică indicată de participant, ca alternativă echivalentă comunicării prin poștă terestră contra semnătură (*Decizia nr. [2ra-435/25](#), §26*).

24. Simpla indicare personală a adresei electronice în actul de procedură este suficientă pentru ca instanța să poată utiliza această adresă ca modalitate validă de comunicare. În acest sistem, expedierea actului la adresa electronică indicată se consideră ajunsă la destinatar dacă nu există o notificare de imposibilitate de livrare, întrucât operatorul poștei electronice generează automat o informare în cazul respingerii mesajului („Mail delivery system”), iar absența acestei notificări echivalează cu prezumția recepționării (*Decizia nr. [2ra-435/25](#), §29*).

25. Confirmarea expedierii și recepționării documentului către partea interesată se atestă prin extrasul eliberat de către operatorul poștei electronice. În mod special, înscrisul dat conține: datele de identificare a poștei electronice a expeditorului și a

destinatarii; data calendaristică, anul, ora expedierii, precum și atașamentul cu actul judecătoresc. Cu titlu de excepție, în caz de eroare tehnică sau neexpediere a actului pe poșta electronică, extrasul pre-citat va cuprinde informații cu privire la aceste inexactități. Cu alte cuvinte, expeditorul va primi un mesaj separat de la „Mail delivery system” sau extrasul dedus analizei va cuprinde mesajul de la „Mail delivery system” conform căruia operatorul poștal va explica cauzele care au stat la baza returnării mesajului către expeditor. De regulă, acesta este informat că transmiterea mesajului nu a fost posibilă, deoarece adresa nu a fost găsită sau ea nu poate primi emailuri (*decizia nr. [2r-363/24](#), §54, decizia nr. [2r-385/25](#), §38*).

26. Raportând aceste considerațiuni asupra cazului dedus judecătii, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție observă că avocatul Grigore Mocanu a indicat în mai multe acte procesuale adresa electronică grigore.mocanu77@gmail.com (f.d. 175, 178, 202, 206, 219). Instanța de recurs mai observă că această adresă electronică a fost des utilizată de avocatul Grigore Mocanu pentru a expedia acte instanței de judecată (f.d. 177, 201, 205, 215). Prin urmare, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează că adresa electronică grigore.mocanu77@gmail.com este adresa profesională a avocatului, utilizată constant în corespondența cu instanțele de judecată în prezenta cauză.

27. Decizia integrală a Curții de Apel Centru a fost expeditată la adresa electronică grigore.mocanu77@gmail.com la 15 august 2025 (f.d. 208).

28. În aceste condiții, termenul de declarare a recursului în temeiul art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă a început a curge la 16 august 2025 și s-a împlinit la 16 octombrie 2025.

29. Totuși, cererea de recurs a fost depusă electronic de către avocatul Grigore Mocanu la 3 noiembrie 2015 (f.d. 215).

30. În virtutea obligației de diligență profesională și a exercitării cu bună-credință a drepturilor procedurale, avocatul Grigore Mocanu trebuia să manifeste atenția cuvenită.

31. Astfel, era previzibil ca instanța de apel după emiterea dispozitivului deciziei să întocmească și să expedieze decizia integrală participanților la proces. În acest context, era rezonabil ca avocatul Grigore Mocanu să verifice cu regularitate corespondența electronică atât timp cât anterior, comunicarea dintre aceasta și instanțele de judecată în prezenta cauză a avut loc electronic.

32. Chiar dacă s-ar admite că avocatul Grigore Mocanu nu a verificat corespondența electronică la adresa grigore.mocanu77@gmail.com, această împrejurare nu poate fi opusă instanței, ci incumbă exclusiv avocatului Grigore Mocanu și recurenței.

33. Or, în sensul art. 75 alin. (4) din Codul de procedură civilă, culpa reprezentantului este echivalentă culpei părții. Astfel, nu poate fi acceptată o omisiune a unui avocat pentru a justifica începutul curgerii termenului de atac de la o dată ulterioară.

34. Din aceste considerațiuni, Completul de judecată apreciază critic argumentul recurenteii că termenul de recurs începe a curge din data de 13 septembrie 2025, dată la care Grigore Cujba a luat cunoștință cu decizia motivă. Or, avocatul Grigore Mocanu, în interesele recurenteii a luat cunoștință de decizia integrală la 15 august 2025 și tot avocatul Grigore Mocanu a depus recursul la 3 noiembrie 2025.

35. Astfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că recursul declarat de către avocatul Grigore Mocanu, în interesele recurenteii Liubov Cujba este inadmisibil.

36. Din aceste motive, în conformitate cu art. art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, alin. (1), lit. b), 440, alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de către avocatul Grigore Mocanu, în interesele recurenteii Liubov Cujba.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Munteanu

Gheorghe Stratulat